

Český průmysl čeká poprava. Vláda mlčí, EU šlape na plyn. A občané? Ti to zaplatí, říká Šichtařová

26.7.2025 - Markéta Šichtařová | Svobodní

Česká republika stojí na prahu hospodářské pohromy, která se tváří jako záchrana klimatu. Nový systém emisních povolenek EU ETS 2 podle ekonomky a volební lídryně Svobodných Markéty Šichtařové nepřinese žádnou uhlíkovou neutralitu, ale zato oškube každého občana o desítky tisíc korun ročně. Vláda Petra Fialy místo odporu mlčí, nebrání občany ani průmysl a nechává Brusel, aby zemi utopil v regulacích, které likvidují konkurenceschopnost, zvyšují ceny a ženou ekonomiku do stagnace.

„Emisní povolenky jsou naprosto šílený nápad. To, co se chystá, je tak finančně neúnosné, že by bylo levnější nechat se z EU pokutovat, než tohle zavést,“ říká Šichtařová v rozhovoru s Petrem Holcem. Jen samotná cena pohonných hmot podle ní kvůli novým povolenkám může narůst o deset až patnáct korun za litr. A to je jen začátek. „Lidé mají pocit, že to zasáhne jen ty, co topí plynem nebo jezdí autem. Ale to je naprostý omyl. Emisní povolenky prodraží všechno – dopravu, výrobu, služby. Každý, kdo si půjde koupit rohlík nebo zajde ke kadeřnici, to pocítí. Jde o systémovou destrukci,“ varuje.

Zvlášť problematická je podle ní metodika, na které stát staví své výpočty. „Vláda záměrně počítá s tou nejprůzračnější variantou – že povolenka bude stát 45 eur. Jenže už dneska je cena na lipské burze 81 eur. A může jít ještě výš. Klidně přes 100. Takže i těch pět korun na litr benzínu je směšný odhad. Reálně se bavíme o dvojnásobku,“ říká. Navíc se podle ní do propočtů nezahrnuje ani DPH, což celý dopad zkresluje. „To je jako kdyby vám někdo řekl cenu domu bez daně, bez pozemku a bez dveří. Samozřejmě, že to vypadá líp.“

Markéta Šichtařová v rozhovoru připomíná i historický citát, který dnes nabývá nového významu: „Když nemáte na chleba, jezte koláče.“ Dnes se to podle ní převádí do moderního jazyka: když nemáte na benzín, kupte si elektroauto. „Tohle už není ekonomika, to je ideologie. Politici přestali přemýšlet v číslech a začali ve víře.“

Rozhořčení ale směřuje i přímo na vládu Petra Fialy. Zatímco ostatní evropské země proti návrhům Bruselu aktivně bojují, Česko mlčí. „Zatímco jiné země poslaly desítky připomínek ke zpřísnění povolenek, my jsme jich zvládli poslat méně než deset. A část z nich navíc přišla od ekologických neziskovek, které požadují zpřísnění! Vláda zradila národní zájem. Je to naprosté fiasko.“

Šichtařová upozorňuje, že přechod na nové emisní standardy zničí český průmysl – zejména těžký. Typickým příkladem jsou podle ní Třinecké železárny. Ty by potřebovaly miliardu na dekarbonizaci, ale dostaly z dotací jen polovinu. „Zbytek jim nikdo nedá. Vláda peníze nemá, Evropská unie je předlužená. Takže podnik to jednoduše neudělá. A buď mu to EU zavře, nebo skončí kvůli konkurenci z Číny, která o žádných emisích neslyšela. Třinecké železárny budou za pár let minulostí,“ konstatuje suše.

Zatímco vláda se chlubí „zelenou transformací“, firmy počítají škody a hledají únikové cesty. Evropská komise totiž přišla s dalším nápadem: zdanit firmy s obratem vyšším než 50 milionů eur. „To nejsou žádní giganti. To je běžná střední firma. Tohle už není regulace. To je ekonomická poprava,“ říká Šichtařová. „Navíc se jedná o daň z obrátu, ne ze zisku. Takže klidně i ztrátová firma

má povinnost platit. To už není hloupost. To je čirá destrukce," dodává.

Ještě absurdnější je podle ní fakt, že se v Bruselu často nevyznají ani ti, kteří tato opatření navrhují. „Tihle lidé nemají žádné ekonomické vzdělání. Oni vůbec netuší, že obrat neznamena zisk. To je, jako kdyby stát nutil prodavače platit daně z neprodaného zboží," říká. A varuje, že firmy na to samozřejmě zareagují – často způsobem, který zničí jakoukoli logiku systému. „Podniky se raději rozdělí na dvě menší. Utratí stejné peníze za transformaci, jen aby se vyhnuly dani. A stát nedostane nic. Jen se rozcintá spousta cest a peníze se vyhodí oknem."

Šichtařová zároveň varuje, že tohle všechno se neodehrává ve vzduchoprázdnu. Evropa je podle ní v hluboké ekonomické stagnaci, ztrácí konkurenceschopnost, její průmysl kolabuje – a místo toho, aby si politici přiznali chybu, dál přikládají pod kotel. „Je to jak scéna z absurdního dramatu. Přijdou na vás emisní povolenky, energie zdraží, průmysl se stěhuje do Číny, a vláda to prezentuje jako úspěch. Oni jsou schopní tvrdit, že když továrna na čipy vznikne v Drážďanech a ne u nás, je to české vítězství. To je parodie na státnictví."

Systém obchodování s emisemi považuje za centrálně řízený moloch, který s tržní ekonomikou nemá nic společného. „Lipská burza není burza. To je jen parodie. Tady se nehraje na nejlevnější nabídku, ale na povinnost kupovat to, co přitéká z Německa. Je to centrální plánování, jen převlečené za tržní jazyk. Stejná parodie jako europarlament, který nemá zákonodárnou iniciativu, ale tváří se jako zákonodárce."

Šichtařová se ale nespokojuje jen s kritikou. Navrhuje přímé řešení: „Nezavádět emisní povolenky. Vůbec. A neplatit ani pokuty. Protože Brusel si od nás stejně nemá co vzít. Už teď odvádíme do evropského rozpočtu víc, než kolik z něj dostáváme. Tak prostě přestaňme platit. Nebo ať přijdou tanky. Jiný mechanismus, jak by si na nás EU sáhla, neexistuje. Kdybychom měli dostatečně tvrdou vládu, emisní povolenky by se u nás nikdy nezavedly."

Dodává, že jediná záchrana je politická odvaha. „Tohle není jen o emisích. To je o svobodě. A vláda Petra Fialy tuhle svobodu prodává Bruselu bez boje."

Zásadní problém podle Markéty Šichtařové je, že česká ekonomika není připravena nést takovou environmentální zátěž, jakou jí diktuje Evropská unie. „Česká republika je průmyslové srdce Evropy. A právě tenhle průmysl EU systematicky ničí. Některé země si s tím poradí, protože jsou zemědělské, nebo mají odlišnou strukturu. Ale my? My jsme na tom postavení. A my to odneseme nejvíc."

Dekarbonizace, emisní limity, drahé energie – to vše podle ní žene firmy do ztráty. A zatímco Čína masivně dotuje produkci oceli a vyváží ji do Evropy za dumpingové ceny, české železárny nejsou schopné konkurovat. „Čína má přebytek oceli, protože se jim zhroutila výstavba bytů. Tak ji prodávají pod cenou do EU. A naše podniky k tomu ještě dostanou emisní povolenky. To už rovnou mohou zavřít. Tohle není konkurence, to je likvidační kombinace. Vítězí ten, kdo nic neřeší – a my za to platíme."

Vláda podle ní není schopná pochopit základní tržní principy. Místo obrany strategických odvětví podléhá ideologii. „Tady se plánuje likvidace průmyslu a říká se tomu transformace. Já tomu říkám hospodářská sebevražda."

Na závěr rozhovoru přidává hořký sarkasmus: „Víte, my máme oficiální zahraniční slogan ‚Česko – země příběhů‘. Tak jsme se do jednoho opravdu dostali. A ne do hezkého. Vláda bude dál tvrdit, že nám život zlevňuje, i když zdražuje všechno. Realita se obrací naruby. My jsme zemí příběhu. Jenom škoda, že tím příběhem je ekonomický rozklad."

Markéta Šichtařová však zůstává v postoji jasná: „Jsme poslední hrází mezi zdravým rozumem a

zeleným šílenstvím. A lidé si budou muset vybrat: chtějí svobodu a prosperitu, nebo chtějí dál poslouchat líbivé fráze o záchraně planety, zatímco zhasínají podniky a chudnou domácnosti?“

Převzato z Parlamentních listů

<https://svobodni.cz/novinky/cesky-prumysl-ceka-poprava-vlada-mlci-eu-slape-na-plyn-a-obcane-ti-to-za-plati-rika-sichtarova>